

тъю, крѣткію, быткію, и проч. а нѣ скатѣйо, крѣткію, быткію. Защо когдѣ се напише юмето цѣло каквѣ то щоси стой въ Олакѣнско то, тѣ тогдѣ си юма совершены есѧстѣнъ членъ въ сѣве (защо то сѣчките прилагателни юмена въ Олакѣнскія языки когдѣ стоѧтъ безъ оуѣчненіемъ въ сабо то, юматъ непремѣнно тѣлѣ юстата сила, що ѿ юматъ Гречески тѣ прилагателни съ членатъ заедно, а когдѣ са оуѣчни тогдѣ держатъ мѣсто за безчленни Гречески. Като и. п. скатѣй ѿ ѿѹюс, скатѣтъ ѿѹюс. Блаженныи ѿ ѿѹюс, блаженъ ѿѹюс. Каквѣ то що складѣтельствватъ ѿ слѣдѹющи тѣ примѣри. ѿѹюс аѹю, оу нѣкъ стой блаженъ мужъ, а нѣ блаженныи мужъ. ѿѹюс, ѿѹюс, ѿѹюс ѿѹюс бараѡѳ. а нѣ скатѣй, скатѣй, и проч.) и колѣ иажды да се притурл ѿще єдинъ членъ, илѣ за да стане єдинъ болгарски, а дѹги Олакѣнски; таکо за юменителнъятъ надежъ на-существителните ѿ прилагателнките юмена мужескаго рода. ѵ за родителнъятъ и дателнъятъ (к) требука да знаемъ,

(к) На некои мѣста ако быхме оупотреблявали чистыятъ Славенски дателнъятъ надежъ, много бы было сладостно и приятно цѣло, като и. п. въ-